

Nieuwe hoofdredacteur Janine Dickinson:

“Pragmatisch en iemand die zich kan vastbijten in een onderwerp”

F. Meulenberg

Na ruim dertig jaar trad begin dit jaar voor het eerst een vrouwelijke hoofdredacteur van het NTvDV aan: Janine Dickinson-Blok (1984). Ze is geboren in Deventer, volgde de geneeskundestudie in Groningen, schreef daar ook haar proefschrift *Hidradenitis suppurativa: from pathogenesis to emerging treatment strategies* (2015), en ronde er de opleiding tot dermatoloog af (2017). Momenteel is ze als dermatoloog verbonden aan het Meander MC, Amersfoort en het Nij Smellinghe Ziekenhuis in Drachten. Een kennismakingsgesprek over het redactionele beleid dat haar voor ogen staat, cultuursensitieve zorg, het melodrama van de puberteit én de hemelse geneugte van witbrood met Nutella.

Wat was als klein meisje je toekomstdroom?

“Mijn droom was om een succesvolle zakenvrouw op hoge hakken met vandaag de dag een prachtige Chanel handtas. Later realiseerde ik mij dat ik vooral blij word van ‘echt’ contact met mensen en wilde ik heel graag dokter in een ziekenhuis worden. Ik was toen ongeveer 12 jaar. Die toekomstdroom is daarna nimmer meer bijgesteld.”

Om dan plots hoofdredacteur te worden. Wat lijkt je zo aantrekkelijk aan die functie?

“Het is aantrekkelijk om onderwerpen en thema’s te bedenken waar dermatologen belangstelling voor of behoefte aan hebben. Van oudsher hou ik bovendien van lezen en schrijven, dus die functie zie ik als een mooie kans.”

Op haar publicatielijst staan twintig internationale publicaties in *peer reviewed* tijdschriften, en ‘slechts’ twee artikelen in het NTvDV. Foei! Vergoelijkend reageert ze: ‘Daar was wel een artikel bij dat ik samen schreef met Anton de Groot – een icoon! Wees gerust, de komende jaren zal ik zeker mijn bijdragen gaan leveren.’

Was dermatologie een jeugdliefde of een latere liefde? Welk ander specialisme zou je achteraf ook mooi hebben gevonden?

“Dermatologie was een latere liefde. Tijdens mijn studie wist ik nog niet precies wat ik wilde. Het ging alle kanten op: huisarts, gynaecoloog en psychiatrie kwamen regelmatig in mij op. Tijdens mijn coschap dermatologie beseftte ik hoezeer dit vak bij mij past: dynamisch, snel, afwisselend en de aantrekkelijke combinatie van snijdend en beschouwend bezig zijn.”

Je bent gepromoveerd op *hidradenitis suppurativa*. Wat maakt dit ziektebeeld voor jou zo boeiend?

“In HS kan ik mijn beschouwende/wetenschappelijke en

chirurgische kant kwijt, en daarnaast vind ik het essentieel om de mens achter dit ziektebeeld te leren kennen. Patiënten hebben vaak al veel meegemaakt in hun medische carrière en komen wantrouwend of gefrustreerd en niet zelden boos op het spreekuur. Door actief te luisteren, niet te oordelen en mensen het gevoel te geven dat ze een hoofdbehandelaar

Beleidsadviseur NVDV en coördinator NTvDV

hebben, komt een vertrouwensband tot stand. Wanneer ik dat punt heb bereikt bij mensen is een groot deel van mijn missie geslaagd en zijn mensen gemakkelijker te motiveren tot leefstijlaanpassingen en therapietrouw.”

“Deze ingrediënten vond ik ook in de lymfologische zorg toen ik 7 jaar gelden betrokken raakte bij het Expertise Centrum voor Lymfovasculaire Geneeskunde in Nij Smellinghe, Drachten. Een onderbelichte aandoening die ontzettend boeiend is in zijn pathofysiologie en veelal onvoldoende (h) erkend en onderbehandeld blijft. Ik zie het als een voorrecht dat ik het kinderlymfologie-spreekuur kan blijven doen in Nij Smellinghe en actief blijf binnen de European Reference Network voor de werkgroep Paediatric and Primary Lymphedema.”

LEVENDIGE INTERACTIE

Het is wellicht prematuur, maar kun je al iets zeggen over het redactionele beleid dat je voor ogen staat?

“Het is zaak het goede te behouden en tegelijkertijd te proberen andere en eigen accenten te plaatsen. Het NTvDV is het wetenschappelijk tijdschrift voor dermatologie en wetenschappelijk onderzoek blijft de core business van het tijdschrift. Echter, ik hou zeker niet alleen vast aan een strikt reductionistische wetenschapsvisie, een visie die alles reduceert tot een medisch probleem dat enkel op te lossen is via medisch-wetenschappelijk onderzoek. Zoals ik zojuist al zei, vind ik de menselijke kant boeiend, inclusief de verhalen van een mens. We zijn personages in talloze geschiedenissen die zich dagelijks ontrollen. Al lijken het soms vrij betekenisloze brokstukken of scherven, zij maken de mens tot een geheel.”

“Laten we wel wezen, vertegenwoordigers van andere disciplines, zoals psychologen, sociologen, pedagogen en antropologen, kunnen dermatologen waardevolle inzichten bieden over de beleving van de huid en huidziekten. Daar sta ik beslist voor open.

Daarnaast zal ik mij sterk maken voor een iets levendiger en dynamischer NTvDV met columns, gastschrijvers, opiniestukken en vaker commentaren bij onderzoeksartikelen. Tevens koester ik een warme belangstelling voor de sociaal-culturele aspecten van het fenomeen ‘huid.’”

Noem eens een voorbeeld?

“In december viel mijn oog in *Huisarts & Wetenschap* op een boeiend artikel over cultuursensitieve zorg en de invloed van voodoo. Weliswaar in de huisartspraktijk maar het lijkt mij evident dat het belang van cultuursensitiviteit aandacht verdient binnen de dermatologie. Van een monocultuur is in dit land namelijk allang geen sprake meer.”

Resumerend: “Een compleet ander tijdschrift gaat het niet worden, zo blijven we bijvoorbeeld congres- en themanummers verzorgen. Het verschil zal gaan zitten in diverse accenten plus hopelijk discussie waardoor het tijdschrift nog meer tegemoet komt aan haar platformfunctie.”

Over menselijke trekjes gesproken, wat is jouw guilty pleasure?

De bekentenis gaat gepaard met een kwikzilveren schaterlach: “Een witte boterham met boter en Nutella”.

VINGERAFDRUK

Waarin zullen de lezers de hand van Janine gaan herkennen?

“In een meer persoonlijke touch dan voorheen. Zorg is niet abstract, de zorg krijgt vorm in wat ik noem de ‘verpersoonlijking’ ervan. Er zijn nog werelden te ontdekken naast almaar meer richtlijnen en behandelvoorschriften.”

Welke vakbladen lees je zelf?

“Ik mag graag regelmatig spieken in het NTvG. De internationale literatuur volg ik minder nauwgezet, waarmee ik bedoel dat ik vooral onderwerpgericht lees. En dan voornamelijk om op de hoogte te blijven van terreinen die mijn speciale belangstelling hebben: HS en lymfoedeem.”

Ben je een medicus practicus of meer een onderzoeker en/of beleidstijger?

“Ik zie mijzelf als een combinatie. Pragmatisch en iemand die zich kan vastbijten in een onderwerp.”

Wat maakt een dermatoloog tot een goede dermatoloog? Wat zijn de kernwaarden van een goede dermatoloog?

“Onze consulten zijn relatief kort en het is als dermatoloog de grootste uitdaging om in deze beperkte tijd voor elkaar te krijgen dat patiënten zich gehoord, gezien en goed geholpen voelen. Ondanks dat het een visueel vak is, zijn communicatieve vaardigheden hierbij onontbeerlijk. De dermatoloog moet in staat zijn het medisch handelen in de context van de patiënt te plaatsen, dit vergt naast medische kennis evenzeer de kunde van actief luisteren en flitsen intuïtie.” Zo lijkt haar denkproces te gaan: soms rechtlijnig, dan weer zigzaggend.

Ratio en intuïtie vullen elkaar dus aan. In je proefschrift nam je een stelling op van de Engelse arts en therapeut Russ Harris: ‘Develop the courage to solve those problems that can be solved, the serenity to accept those problems that can't be solved, and the wisdom to know the difference.’ Sta je daar nog steeds achter?

“Het mooie van die uitspraak is dat hij een paar begrippen aan elkaar koppelt: durf, analytisch vermogen, bescheidenheid en gemoedsrust die tezamen een vorm van wijsheid behelzen. We hebben geen controle over de dingen die ons overkomen, maar we hebben wel invloed op de impact die problemen op ons hebben door ons actief op te stellen en tegelijkertijd te accepteren dat niet alles maakbaar is in het leven. ‘Het is wat het is, zei de liefde’, zoals de Oostenrijkse schrijver Erich Fried zie.”

Ben je een rustig type of een opgewonden standje?

“Beide. Het is mij nu eenmaal niet gegeven om niets te doen. Vandaar dat ik vaak druk bezig ben met van alles en nog wat, al mag ik mij op momenten graag terugtrekken”. Haar vrije tijd vult ze graag met allerhande zaken: “Samenzijn met mijn gezin, hardlopen, pianospelen, spelletjes, een goed gesprek en lezen.” Zo klinkt een nog net in toom gehouden spring-in-het-veld. Ze herneemt haar antwoord, daarbij blijk gevend van haar ontvankelijkheid voor het sprezzatura van bellettrie: “Als lid van een plaatselijke leesclub neem ik trouw tot mij wat men daar aanbiedt. Echt favoriete auteurs heb ik niet, behalve dat ik het werk van Connie Palmen waardeer. Haar debuut *De*

wetten bijvoorbeeld bevat voor dermatologen een intrigerend hoofdstuk over een man met psoriasis." Het is een combinatie van ontvankelijkheid, de delfstof voor empathie, en nieuwsgierigheid die haar kenmerkt.

FINALE

Haar welluidende internationale achternaam dankt zij overigens aan haar Californische echtgenoot. Opvallend is hoe snel Dickinson reageert op vragen, zonder enige aarzeling, met een zelfverzekerd esprit zonder de slagschaduw van zelfvoldaanheid. Hoe haar verhouding is tot de eigen huid, blijkt evenmin een delicate vraag: "Nu ben ik een tevreden mens, waar ik vroeger behoorlijk kritisch kon zijn. Waardoor? Ach, de gebruikelijke onzekerheid over imperfecties van de huid, met acne als het geëxalteerd melodrama van de puberteit." Terwijl buiten de eindnovemberwind ruist, tiktakt de tijd

verder en krijgt ze de kans om de lezers en dus de potentiële auteurs te verleiden tot het indienen van manuscripten.

Wat maakt het aantrekkelijk om te publiceren in het NTvDV?

"Het tijdschrift biedt de kans om je kennis en ervaring te delen met de rest van Nederland. Het is een manier om contact te leggen met collega's wat, als bijvangst, bijdraagt aan de cohesie binnen de beroepsgroep. Ik kan alleen maar zeggen: neem die uitdaging aan. Doe het!"

CORRESPONDENTIEADRES

Frans Meulenberg

E-mail: f.meulenberg@nvdv.nl